

Podej mi ruku a projdem Václavák

Václav Neckář

1. Auta různých značek, pozor dej, vyletí ptáček
Ještě jedno foto a pak adieu...
Zaplatíš svou útratu, čas příjezdů, čas návratů
Neděle večer, brzy osmá odbije.

R: Jen málokdo spěchá i když mírně mží
Ožily vchody pasáží
Dnes nekřičí tu kameloti, tak jestli nejsi vážně proti,
Podej mi ruku a projdem Václavák.

Už září stovky oken, v jemné vůni dívčích loken Nebreč a
pojď do známých míst. Kolik vlastně je ti? Jsme velcí, věčně
děti O čem ty a já si v očích můžem číst?
ref. Jen málokdo spěchá i když mírně mží...

Václav jede na svém koni, lípy voní jako vloni
Nekonečný vesmír je náhle blíž..V obleku či v dlouhém svetru
zástup lidí kráčí k metru I naše kroky míří na Zlatý kříž
R: Jen málokdo spěchá i když mírně mží...

Pozdravíme známé, možná zmrzlinu si dáme Velikánský kornout
té, co já mám rád Slyším slova proroka: zpět do divadla
Rokoka Jednou se vrátím zpívat a hrát

Já znám slzy smutných i krásných dní Zkrajme tu chvíli
loučení Však doma aspoň na vteřinu, až se schoulíš pod
peřinu Vzpomeň si na mne a náš Václavák